

Tardor trepitja fort

El disc 'Un mal pas' es va distribuir, per sorpresa, al darrer concert de l'última gira del grup

Tardor | Iván Zahinos

Són de València i ja han publicat quatre discos, amb un reconeixement cada vegada més gran. El 2019 han sorprès tothom amb *Un mal pas* (Primavera d'Hivern, 2019), un disc rodó de dalt a baix que els confirma com un dels referents del pop al País Valencià. N'hem parlat amb el lletrista i cantant Àlex Martínez.

Com heu afrontat el repte de fer un disc després de l'èxit de *Patraix* (Primavera d'Hivern, 2017)?

Àlex Martínez: Sempre que afrontem un nou treball sentim la pressió del 'què fem?'. Si canviem massa pot semblar que ens hem tornat bojós; si no canviem prou el públic es pot pensar que sempre fem el mateix. Nosaltres intentem no centrar-nos en el què pensarà el públic i ser fidels a la inquietud musical i conceptual que tenim en el moment que fem el disc i seguir eixe camí. *Patraix* va tenir molt bona acollida i ens ha permès seguir creixent. Som un grup que creix molt a poc a poc però sense deixar de fer-ho mai. Vam fer una inversió molt forta a tots els nivells i esperàvem consolidar-nos però no ho vam aconseguir perquè el creixement ha estat continu però lent. Ens vam quedar un poc frustrats i vam entendre que no hi ha fórmules màgiques. En aquest disc hem fet el contrari, un disc autoproduït, sense generar cap mena d'expectatives? I estem contents.

El disc anterior es deia *Patraix*, que és el barri de València on viviu, i aquest té un altre topònim, *El mal pas*.

A.M: No sé bé per què. I l'anterior es deia *Una ciutat invisible*, que també és un lloc encara que

no siga cap de concret. Els noms dels discos els proposo jo, que sóc qui fa les lletres, i els consensem. Escric cançons autobiogràfiques, sensacions personals, vivències? La meua família és de Benidorm, de l'època que encara era un poble molt menut. Jo hi vaig viure set anys i les meues vivències de Benidorm són molt diferents a les de la majoria de gent. La 'platja del mal pas' és just la que està baix la casa dels meus iaïos. I em feia gràcia el joc de paraules que quedava pels que no coneixen la platja del mal pas. Sembla que siga el reconeixement d'un pas en fals, d'un episodi negatiu. És tot el contrari. Per mi és un refugi d'infantesa i un lloc de seguretat que em duu molts bons records. També ens agradava posar un títol aparentment negatiu a un disc engrescador. Era una xicoteta provocació.

Un disc engrescador? amb una "Cançó de la mort"!

A.M: Sí. És un tema que feia temps que tenia ganes d'escriure. És una cançó molt dolça, de la conversa d'un pare amb una xiqueta menuda. La idea era parlar de la mort però sense dramatismes i sense tabús. Al final, la mort ens toca de prop a tots. Sempre ens ha agradat un tipus de lletres molt determinat, també fent servir la ironia. Hem sigut un grup molt correcte, que mai ha tirat pedres en cap sostre del veí. Amb *Patraix* ens hem desencantat una mica amb la indústria musical. A València, que hi ha poqueta indústria musical, quatre persones ho controlen tot.

Hi ha una cançó que es diu "En coalició" però no parla de política?

A.M: [Riu]. Jo només componc quan estic preparant un disc. Ara, per exemple, no estic component res. Però sí que quan tinc una idea me l'apunte. L'equivalència entre una relació de parella i una coalició política és una idea que vaig apuntar farà un parell d'anys. És cert que els últims esdeveniments polítics li han anat com anell al dit. Sembla fet a propòsit.

Tardor Foto: Dp Chaigneau

Una de les coses que ha sobtat és la manera com s'ha fet públic l'àlbum, sense cap anunci previ.

A.M: Una de les coses que no ens agrada és la dependència excessiva de les xarxes socials. Són una eina molt útil sense la qual nosaltres no tindríem ni una quarta part de repercussió, però ens adonem que acabem estant més pendents de què publiquem, quan i on que no pas de la música. I la nostra prioritat absoluta deurien de ser les cançons. Per això vam voler fer-ho al revés. Al concert de comiat de la gira de *Patraix*, que va venir molta gent, els vam donar la possibilitat de tenir el nou disc abans que ningú. Era un gest d'agraïment als nostres seguidors, que són els que ens han permès arribar on som. **Tardor** no és un grup que toqui ni en els grans festivals estatals ni en els valencians de música festiva. Als uns per raons idiomàtiques en els altres per l'estil. Vam eixir a fer un bis, que va ser el primer single del nou disc, "Digne de recordar" i vam anunciar que ja hi havia el nou disc a la tenda. Ha funcionat molt bé i hem venut més discos que mai.

Hem trobat a faltar, ni que sigui com a bonus track, "És això el que ens fa grans", la cançó que va fer pel centenari del València.

A.M: Molta gent ens ho diu. Als concerts elèctrics no la toquem mai i als acústics sempre hi ha gent que ens la demana. Sempre hem alternat disc i senzill, que és una manera de seguir presents i que la gent veja que seguim fent coses.

No has parlat gaire bé de la indústria però el segell Primavera d'hivern sou vosaltres mateixos. Sou indústria!

A.M: Sí? [Riu]. Som indústria amb principis fermes i abans que tot som un grup. Realment el porta Cesc, el bateria. Vam crear Primavera d'hivern per publicar i distribuir els nostres discos. Hem publicat discos de grups amics. Són grups que veuen que nosaltres treballem des del bàndol de les bandes i que no volem aprofitar-nos de ningú. Vam començar amb els discos i ara ja ens portem el nostre booking!